

Pink Floyd topluluğunun efsanevi gitaristi David Gilmour'un 'On An Island' adlı albümü çıktı

Ayın parlak yüzü...

BÜLENT ERGÜDEN

Pink Floyd topluluğunun efsanevi gitaristi David Gilmour'un 'On An Island' adlı albümü, 60. doğum gününe rastlayan 6 Mart tarihinde, EMI etiketiyle dünyayla birlikte Türkiye'de de müzikseverlere sunuldu. Gilmour 1994 yılında kaydettiği "Division Bell"den 12 yıl sonra "Benim en iyi ve en kişisel çalışmam" dediği yeni albümüyle Rock severleri mutlu edeceğe benziyor. Gitaristliğinin yanı sıra çok iyi bir şarkıcı, besteci ve söz yazarı olan müzisyen eski anıları tazelemekte.

Rock müzisyenlerine ve severlerine "Rock tarihinin en önemli topluluğu hangisidir" diye sorulsa, sanırım hep bir ağızdan Pink Floyd denir. Bu müzik tarzını sadece distorsionlu gitarın yarattığı sertlik olarak algılayan dar bir anlayışın çok ötesinde, Pink Floyd çağdaş müzikle, felsefeyle, alternatif anlamıyla politikayla, sinemayla buluştu. Duvarları yıktılar, çocuklara "Eğitim sistemine ihtiyacımız yok" diye şarkı söylediler. Bütün bunlar müzik sanatının üst düzey estetiğinden hiçbir zaman taviz vermeden gerçekleştirildi.

Pink Floyd'u uçuran iki kanat

Pink Floyd'u uçuran iki kanattan biri gitarist David Gilmour, diğeri ise basçı Roger Waters. Her ikisi de beste yapıyor, söz yazıyor ve şarkı söylüyor. Ancak 'The Wall' albümünün başarısı bu çalışmanın mimarı Roger Waters'ı ayrılmaya kadar götürdü. Waters ayrılma nedeni olarak topluluğun zamanla ticari bir anlayışa kaymasını neden olarak gösterdi. Günümüzde Pink Floyd efsanesi iki başlı olarak devam etmekte.

Topluluğun geçmişte kalmış diğer bir efsanesi ise Syd Barrett. Gilmour 'Wish You Were Here' (Keşke Burada Olsaydın) albümünde ona olan özlemini dile getirmişti. Syd ruhsal bir sorundan dolayı insanlarla görüşmemekte. Gilmour onu çok özliyor ve bu albümde de bu duygu çok belirgin.

Albümde birçok önemli müzisyen ünlü gitariste eşlik etmekte. Vokalist David Crosby ve Graham Nash, Pink Floyd'un orgcusu Richard Wright bunların en önemlileri. Yönetmen Kies-

lowski'nin filmlerine yaptığı müziklerden tanıdığımız Zbigniew Preisner ise orkestrasyonları yapmış. Rock dışında, caz, folk, klasik müzik doğal olarak yerlerini bulmakta.

Özlemin yarattığı güzellikler

Albüm Animals, Meddle, Wish You Were Here gibi eski çalışmalarını anımsatan Castellorizon adlı çalgısal parçayla açılmakta. Gitar şarkı söylüyor, şiir okuyor, ağlıyor, yakarıyor. Gilmour yaşamının en önemli şiirini 'Wish You Were Here'de yazmıştı. Bu yüzden hep bu şiiri okumak istemekte. Ancak dâhi gitaristin melodi üretmesi hep çok kolay. O, 'Keşke burada olsaydın' derken bizse iyiki uzaklarda diyoruz, bu özlemin yarattığı güzelliklerden dolayı.

'On An Island' albümü duvarları yıkmış bir anlayışın huzurunu taşımakta. Ancak sözlerden anlaşıldığı kadarıyla Ay'la olan ilişki devam ediyor. Adasına çekilmiş olan Gilmour 'Ayn Karanlık Yüzü'nü unutmamış. Parçada uzun sololarla gitara doyuyorsunuz.

'Take A Breath' dinleyiciye bir nefes almasını söylemekte. Bu nefes her saniye alınankinden farklı olmalı. Dünyayı, yıldızları hareket ettiren ya da durduran bir nefes. Bu kez gitar bir nakış gibi altyapıyı dokumakta. Müzik her zaman olduğu gibi giderek açılıyor, çeşitleniyor. Yakalanan bir ifade ya da duygu sizi mutlaka başka bir yere götürecektir. Bir nefes almamız isteniyor bu yolculuk için.

'This Heaven' cazı anımsatan ritimsel yapısıyla, sesi eskisi gibi taptaze olan Gilmour'un şarkıcılığını öne çıkarmakta. Hammond orgun eşliği ise 60'lı, 70'li yılların nostaljisini günümüze taşımakta. 'Then I Close My Eyes' adlı parçada ise folklorik dokudaki açılış, üst üste eklenen gitarların uyumuyla bir

gitar orkestrası haline ulaşmış.

Kanımca 60'lı ve 70'li yılların dünyadaki devrimci, pozitif atmosferiyle beslenen, büyüyen rock müziği, 1979 yılında 'The Wall' albümüyle dönemini kapadı. Duvarlar yıkılmış, geçmişle hesaplaşmış, küçük bir tarih yazılmıştı. Sayısız topluluğun ve müzik çeşitliliğinin yarattığı bu dönemden sonra, rock birden daraldı ve heavy metal denen bir sapma ortaya çıktı. Eski önemli topluluklar ise yeni bir şeyler üretmeyip hep cepten yediler. Bunun en önemli nedeni gençlik enerjilerinin tükenmiş olmasından çok, dönemin büyümlü atmosferinin yok olmasıydı. Bazı rock dinleyicileri bu durumu kabul etmek istemeseler de gerçek bu. 'On An Island' albümü bu bakımdan rock severleri memnun edecek bir albüm. Artık 'The Wall', 'Dark Side of the Moon' gibi klasik Pink Floyd albümleri düzeyi beklemek olası değil. Ancak Gilmour'un müzikal kimliği ve dehası başka bir yönde devam ediyor.

Roger Waters 21 Haziran'da İstanbul'da

Gilmour benim gitara başlamama, müziği sevmeme neden olan kişilerden biri. Ritchie Blackmore, Jimmy Page, Jimi Hendrix'le birlikte sololarını binlerce kez dinleyip taklit etmeye çalıştığımız en önde gelen rock gitaristlerinden biri. Türkiye'li rock severler olarak en büyük dileğimiz Pink Floyd'un tam kadro olarak ülkemizde bir konser vermesi. Her ne kadar bu dileğimizin gerçekleşmesi oldukça zor olsa da iyi bir haber var. Roger Waters 21 Haziran'da bir konser vermek üzere İstanbul'a geliyor. On An Island albümünün kapa-

ğında David Gilmour olduğunu düşündüğüm bir kişi denizin ortasında, küçük bir adanın üzerinde uçan kuşlara bakıyor. Mavi fonun tam ortasında ise kocaman beyaz bir ay var. Ayın parlak yüzü. David Gilmour'un son albümü 'On An Island', rock müzik dönemini kapadıysa bile bazı şeylerin devam ettiğini gösteriyor. Sessizliği çağrıştıran sesleriyle.

bulenterguden@yahoo.com

David Gilmour gitaristliğinin yanı sıra çok iyi bir şarkıcı, besteci ve aynı zamanda söz yazarı.

